

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Παρεμβάσεις

■ Η «ΟΠΛΟΠΟΙΗΣΗ» του μεταναστευτικού από πλευράς Αγκυρας και στον ακριτικό Εβρο -πέραν της νησιωτικής Ελλάδος- προκαλεί ακόμα μεγαλύτερη ένταση στις σχέσεις των δύο χωρών, ενώ απτόητη η Τουρκία συνεχίζει την πολύπλευρη εμπλοκή της σε όλα τα μέτωπα, παρά τα όποια «τακτικά» πλήγματα έχει υποστεί στη βορειοδυτική επαρχία Ιντλίμπ της Συρίας. Το μεταναστευτικό στη νέα διευρυμένη γεωγραφικά και ενισχυμένη αριθμητικά μορφή του, από τα Μαράσια - Καστανιές - Νέα Βύσσα του Εβρου μέχρι το νησιωτικό σύμπλεγμα του Καστελλόριζου, θα εξακολουθήσει να κυριαρχεί στις προκλήσεις της Αγκυρας, ενώ αυξημένες θα είναι και οι αφίξεις παράνομων μεταναστών στα κατεχόμενα της Κύπρου με στόχο το πέρασμα στα ελεύθερα τμήματα της Μεγαλονήσου. Οι κίνδυνοι και οι επιπτώσεις από τη μαζική μετακίνηση των μεταναστών από περιοχές της Αφρικής και της κεντρικής - νότιας Ασίας είναι πολιτικοί, οικονομικοί, στρατιωτικοί (στο πλαίσιο ασυμμετρίας του μετώπου), δημόσιας υγείας, δημόσιας ασφάλειας και πρόκλησης λίαν υπολογίσιμων προβλημάτων σε τοπικές κοινωνίες από πληθυσμούς που προέρχονται από διάφορες γεωγραφικές γωνιές του πλανήτη με διαφορετικά χαρακτηριστικά γνωρίσματα.

Στην περίπτωση του Εβρου αυτό που βιώνουμε δεν μπορεί να συνεχιστεί επί μακρόν (από δικής μας πλευράς), ενώ η όποια «σύσταση μορφής Ειδομένης» στη διασυνοριακή περιοχή της Αδριανούπολης από τους Τούρκους θα είναι περίπτωση «μαγνητικού πόλου» συνεχούς έντασης και αποσταθεροποίησης. Κανένας δεν μπορεί να αποκλείσει τις όποιες «επαφές» με ριζοσπαστικούς κύκλους της μουσουλμανικής μειονότητας της Θράκης ως και της

τουρκικής μειονότητας της νότιας Βουλγαρίας (περιοχή Κάρτζαλι κ.α.) με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Η τουρκική διείσδυση στις ανωτέρω περιοχές είναι εμφανής και η επιρροή της Αγκυρας μέσω συγκεκριμένων «στοιχείων» ανησυχητική και υπολογίσιμη, αφού εμπλέκονται γνωστές μη κυβερνητικές ισλαμικές οργανώσεις, η υπηρεσία στρατιωτικών πληροφοριών της τουρκικής στρατοχωροφυλακής και κυρίως η μυστική υπηρεσία ΜΙΤ. Επιπρόσθετα, η Αγκυρα δεν φαίνεται να επιδιώκει την όποια αποκλιμάκωση, ενώ θα συνεχίσει να εμφανίζεται ότι προβάλλει και ενισχύει τα μουσουλμανικά συμφέροντα σε ευρύτερες γεωγραφικές περιοχές. Πιέζεται πληθυσμιακά από τα προσφυγικά ρεύματα στο εσωτερικό της, αλλά στρατηγικός στόχος της είναι να

© Δρ Αθανάσιος Ε. Δρούγος
Διεθνολόγος-γεωστρατηγικός αναλυτής

Δύσκολη η κατάσταση σε όλα τα μέτωπα

υπάρξει διασπορά των μη Σύρων μεταναστών σε άλλες ζώνες και κράτη όπου υπάρχουν ισχυρές μουσουλμανικές ομάδες και πληθυσμοί, όπως σε Κόσοβο, Αλβανία, Βοσνία/Ερζεγοβίνη, αλλά και στην κεντρική Ευρώπη (Ολλανδία, Γαλλία, Γερμανία, σκανδιναβικές χώρες). Η συγκεκριμένη στρατηγική υποστηρίζεται και από φίλα προσκείμενες χώρες προς την Αγκυρα, όπως το Κατάρ, η Μαλαισία, το Πακιστάν κ.ά.

Σε πιο διευρυμένη βάση, η Τουρκία θα παραμείνει έντονα εμπλεκόμενη στο συριακό μέτωπο μέσω της επιχείρησης «Ανοιχτάκι Ασπίδα» στην Ιντλίμπ (πέραν των ήδη τριών περιοχών που κατέχει μέσω των επιχειρήσεων «Ασπίδα του Ευφράτη», «Πηγή Ειρήνης» και «Κλαδί Ελιάς»), ενώ είναι στην Ιντλίμπ η πρώτη φορά που έρχεται σε αντιπαράθεση με τον τακτικό συριακό στρατό (οι προηγούμενες τρεις ήταν με την κουρδική πολιτοφυλακή). Δεν αποκλείεται να υπάρξουν οριακοί και ασταθείς τοπικοί συμβιβασμοί με τη Μόσχα, που όμως θα τροφοδοτούν εντάσεις με τη Δαμασκό. Σε αυτές τις περιπτώσεις οι Αμερικανοί και το ΝΑΤΟ, με διάφορους τρόπους, θα υποστηρίζουν την Αγκυρα. Και στο μέτωπο της Λιβύης η Τουρκία θα παραμείνει ενεργή στην αναβάθμιση των δυνατοτήτων του στρατού και των πολιτοφυλακών του Σαράτζ.

Η κατάσταση, όμως, θα είναι το προσεχές χρονικό διάστημα ιδιαίτερα δύσκολη και απρόβλεπτη στις θαλάσσιες ζώνες της ανατολικής Μεσογείου - κυπριακή ΑΟΖ - σύμπλεγμα Μεγίστης/Καστελλόριζου κ.α., όπου πάντοτε θα ελλοχεύει ο κίνδυνος θερμού αεροναυτικού επεισοδίου με τη χώρα μας, αφού το επιθετικών γεωγραφικών και επιχειρησιακών προδιαγραφών δόγμα της «Γαλάζιας Πατρίδας» επιδιώκει να αλλάξει πολλά από τα επί του παρόντος ισχύοντα στην εν λόγω στρατηγικής σημασίας περιοχή.

■ Η ΕΔΩ και δεκαετίες ελληνoturκική συγκρουσιακή αντιπαράθεση σήμερα εκδηλώνεται και διά του προσφυγικού-μεταναστευτικού προβλήματος, το οποίο, εργαλειοποιούμενο από την Αγκυρα και δεδομένων των κλειστών συνόρων ευρωπαϊκών χωρών, μετατρέπεται ωστόσο σε ελληνoturκική αντιπαράθεση, που άπτεται κυρίως της ιστορικά δοκιμασμένης ελληνικής εθνικής υπόστασης. Στο πλαίσιο αυτό, είναι σαφές πως με την αποστολή δεκάδων χιλιάδων οργανωμένων «μεταναστευτικών συνόλων», τα οποία διαβαίνουν παρανόμως τα ελληνικά εθνικά σύνορα, η Τουρκία έχει συγκεκριμένη στόχευση.

Σε τακτικό επίπεδο η Αγκυρα εκβιάζει με όλα τα μέσα την Ευρώπη και τη Δύση ευρύτερα, έτσι ώστε να υποχρεώσει τους δυτικούς να αποδεχθούν μια σειρά τουρκικών επιδιώξεων που άπτονται κυρίως της θέλησής της να αποτελεί στη στρατηγική διάσταση της πολιτικής ισότιμο εταίρο, στο πλαίσιο της λήψης αποφάσεων της Ευρώπης και του δυτικού στρατοπέδου ευρύτερα, διατηρώντας ταυτόχρονα status ανεξάρτητης περιφερειακής δύναμης.

Η Τουρκία προβάλλει μια σειρά τακτικών στοχεύσεων στο πλαίσιο των διαδραματιζομένων σε ένα παλαιόθεν γνωστό ανατολίτικο παζάρι, το οποίο περιλαμβάνει αφενός τη στήριξη της Δύσης στις επιδιώξεις και τις εν τοις πράγμασι επιχειρούμενες στοχεύσεις της στην Ιντλίμπ, που αναφέρονται κυρίως στη δημιουργία μιας ελεγχόμενης από την ίδια «ζώνης ασφαλείας» εντός της συριακής επικράτειας, πράγμα που κατ' ουσίαν παραπέμπει στην επιδιωκόμενη εξάλειψη της κουρδικής οντότητας στην περιοχή. Επιπροσθέτως, με βασική αιτιολόγηση το προσφυγικό, αξιώνει από την Ε.Ε. μεγαλύτερη χρηματοδότηση, τη διαχείριση της οποίας διεκδικεί να έχει το καθεστώς Ερντογάν.

Των ανωτέρω δεδομένων, η Αγκυρα σε στρατηγικό επίπεδο αποσκοπεί στο να πλήξει την Ελλάδα ως εθνική ακεραιότητα και συναφώς ως ευρωπαϊκό πολιτισμό, διοχετεύοντας στην επικράτειά της μεγάλες ομάδες μουσουλμανικού πληθυσμού. Κατά τη βεμπεριανή, δε, αντίληψη πολιτιστικής ενσωμάτωσης, που αποτυπώνεται διά της «Προτεσταντικής Ηθικής», οι εν λόγω ομάδες δεν διαθέτουν την ικανότητα ενσωμάτωσης, καθώς η θρησκευτική ταυτότητα δεν καταργείται, δεν απαλείφεται και σε ορισμένες περιπτώσεις, όπως εν προκειμένω στο Ισλάμ, υπερσχύει της εθνικής ταυ-

© Χριστόδουλος

Κ. Γιαλλουρίδης

Καθηγητής Διεθνούς Πολιτικής,
Διευθυντής Κέντρου Ανατολικών
Σπουδών για τον Πολιτισμό και την
Επικοινωνία, Πάντειο Πανεπιστήμιο

Εθνικά και ευρωπαϊκά διλήμματα

Οι κίνδυνοι της επόμενης ημέρας

Τέσσερις κορυφαίοι διεθνολόγοι και καθηγητές γράφουν στην «R» για όσα συμβαίνουν στα ελληνoturκικά σύνορα

© Σάββας Καληντερίδης
Συγγραφέας-εκδότης

Πού στοχεύει η Τουρκία με το μεταναστευτικό

■ **ΤΟ ΒΡΑΔΥ** της Πέμπτης 27 Φεβρουαρίου θα μείνει αξέχαστο στον Ερντογάν.

Ενώ απέμενε μία ημέρα για τη λήξη του τελεσιγράφου που είχε δώσει στον Πρόεδρο της Συρίας, Μπασάρ αλ Ασαντ, να αποσύρει τον στρατό του από τη «Ζώνη Αποκλιμάκωσης», από το μεσημέρι οι συνεργάτες του τον ενημέρωναν ότι δέχεται επίθεση μια μονάδα του τουρκικού στρατού στην Ιντλίμπ, από την πολεμική αεροπορία της Συρίας με την υποβοήθηση της ρωσικής αεροπορίας. Το βράδυ, όταν οι πληροφορίες που έφταναν έκαναν λόγο για πάνω από εκατό νεκρούς και τραυματίες, η κατάσταση εξελίχθηκε σε εφιάλτη.

Μόνος και ανήμπορος, με τη Ρωσία να μη δίνει καν άδεια ώστε να εισέλθουν τα τουρκικά ελικόπτερα στον εναέριο χώρο της Συρίας για να μεταφέρουν νεκρούς και τραυματίες και με τις ΗΠΑ να εκδικούνται για τα καψόνια που τους έκανε ο Ερντογάν με τους S-400 και όχι μόνο, ο Τούρκος Πρόεδρος έπρεπε να βρει επειγόντως ένα διέξοδο, να ξεπασέει.

Και στράφηκε στον «αδύναμο κρίκο», την Ελλάδα και την Ευρωπαϊκή Ένωση, που είχαν και οι δύο την ίδια «αχίλλειο πτέρνα», το μεταναστευτικό. Αμέσως κάλεσε τον υπουργό Εσωτερικών και αποκαλούμενο νέο «πρίγκιπα» του βαθύς κράτους, τον Σουλεϊμάν Σοϊλού, και του ανέθεσε την αποστολή να εφαρμόσει το σχέδιο μαζικής εισβολής μεταναστών στην Ελλάδα. Στόχος του ήταν να αποσταθεροποιήσει πολιτικά την Ελλάδα, για να μπορέσει να διαχειριστεί καλύτερα τα ζητήματα της κυπριακής ΑΟΖ, της ανατολικής Μεσογείου - Λιβύης και του Αιγαίου.